Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

10. juli 2013 *

»EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket MEMBER OF €e euro experts — absolut registreringshindring — emblemer for Unionen og dens aktivitetsområder — eurosymbolet — artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning (EF) nr. 207/2009«

I sag T-3/12,

Heinrich Kreyenberg, Ratingen (Tyskland), ved advokat J. Krenzel,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved A. Poch, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design):

Europa-Kommissionen,

angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. oktober 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1804/2010-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Europa-Kommissionen og Heinrich Kreyenberg,

har

RETTEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, O. Czúcz, og dommerne I. Labucka og D. Gratsias (refererende dommer),

justitssekretær: E. Coulon,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 3. januar 2012,

under henvisning til svarskriftet, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 18. maj 2012,

under henvisning til replikken, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 23. august 2012,

* Processprog: tysk.

under henvisning til duplikken, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 12. december 2012,

og under henvisning til, at ingen af parterne har fremsat nogen anmodning om fastsættelse af et retsmøde inden for en frist af en måned, efter at det var forkyndt, at den skriftlige forhandling var afsluttet, og Retten derfor på grundlag af den refererende dommers rapport og i henhold til artikel 135a i Rettens procesreglement har besluttet at træffe afgørelse, uden at retsforhandlingerne omfatter et mundtligt stadium,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

1 Den 9. juli 2007 indgav sagsøgeren, Heinrich Kreyenberg, en ansøgning om registrering af et EF-varemærke til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (herefter »Harmoniseringskontoret«) i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), med senere ændringer (erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1)).

2 Det varemærke, der blev ansøgt registreret, var følgende figurtegn:

3 De varer, som registreringsansøgningen vedrørte, henhører under klasse 9, 16, 35, 36, 39, 41, 42, 44 og 45 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer i hver enkelt af disse klasser til følgende beskrivelse:

— klasse 9: »databærere og lagringsmedier med eller uden data; databærere med computerprogrammer (indeholdt i klasse 9)«

— klasse 16: »tryksager«

— klasse 35: »rådgivning i forbindelse med forretningsvirksomhed; organisationsrådgivning i forretningsanliggender«

— klasse 36: »forsikringsvirksomhed; finansiel virksomhed; valutarisk virksomhed; ejendomsmæglervirksomhed«

— klasse 39: »transportvirksomhed; pakning og opbevaring af varer; arrangering af rejser«

— klasse 41: »udgivelse af tryksager (også i elektronisk form), dog ikke i reklameøjemed; [uddannelse], personaleudvikling gennem uddannelse og videreuddannelse; arrangement og ledelse af seminarer«

— klasse 42: »kvalitetskontrol; teknisk ekspertise, videnskabelig ekspertise, videnskabelig og industriel forskning; fremstilling af databehandlingsprogrammer«

— klasse 44: »lægevirksomhed, veterinærvirksomhed, sundheds- og skønhedspleje for mennesker og dyr; landbrugs-, havebrugs- eller skovbrugsvirksomhed«

— klasse 45: »juridisk bistand, sikkerhedsmæssige ydelser til beskyttelse af ejendom og mennesker; personlige og sociale tjenesteydelser ydet af andre for at opfylde enkeltpersoners behov; [j]uridisk bistand«.

4 EF-varemærkeansøgningen blev offentliggjort i *EF-varemærketidende* nr. 5/2008 af 4. februar 2008.

5 Den 25. april 2008 fremsatte Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i henhold til artikel 41 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 40 i forordning nr. 207/2009) over for Harmoniseringskontoret skriftligt bemærkninger med angivelse af grundene til, at det omhandlede varemærke efter Kommissionens opfattelse burde være udelukket fra registrering.

6 På trods af disse bemærkninger blev det omhandlede varemærke registreret som EF-varemærke den 4. august 2008 under nummer 6110423.

7 Den 24. februar 2009 indgav Kommissionen i henhold til artikel 55 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 56 i forordning nr. 207/2009) en begæring om, at det anfægtede varemærke blev erklæret ugyldigt. Ifølge Kommissionen var varemærket blevet registreret i strid med artikel 7, stk. 1, litra h), i) og c), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra h), i) og c), i forordning nr. 207/2009].

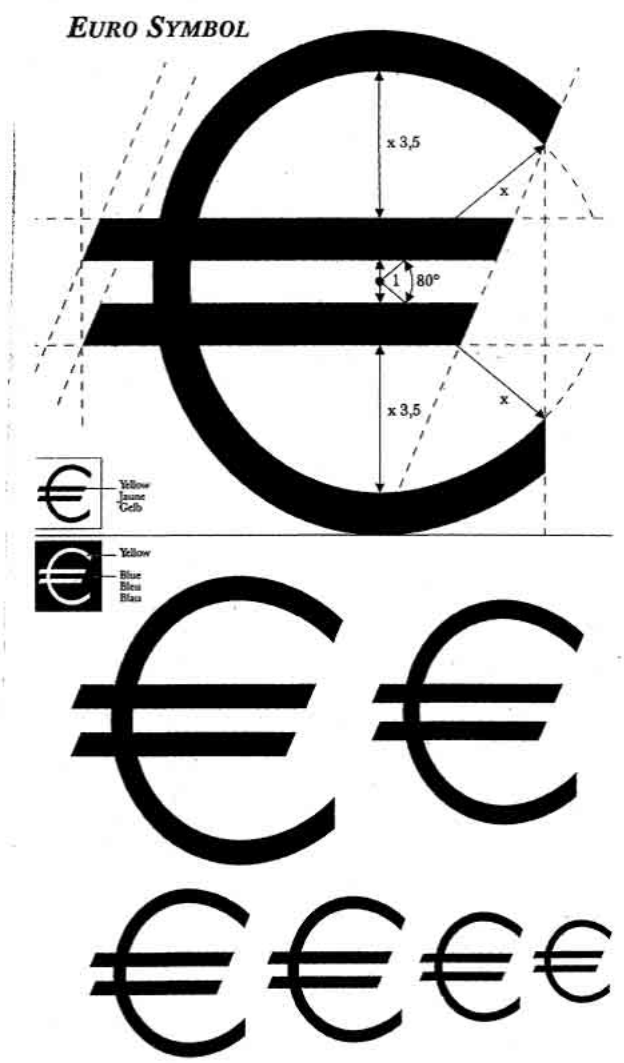
8 Først påberåbte Kommissionen sig i forbindelse med sin argumentation vedrørende artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 40/94 emblemerne med referencerne QO 188 og QO 189, som Europarådet havde ydet beskyttelse den 4. oktober 1979. Disse to emblemer var nemlig ifølge Kommissionen beskyttet i henhold til artikel 6ter i konventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret, der blev undertegnet i Paris den 20. marts 1883 og senest revideret i Stockholm den 14. juli 1967 samt ændret den 28. september 1979 (*Recueil des traités des Nations unies*, bind 828, nr. 11851, s. 305, herefter »Pariserkonventionen«).

9 De emblemer, der er nævnt i ovenstående præmis, er gengivet nedenfor, således som de fremgår af databasen for Det Internationale Bureau for Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO):

10 I forbindelse med sin argumentation vedrørende artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 40/94 påberåbte Kommissionen sig symbolet for den fælles valuta, euroen, således som det fremgår af Kommissionens meddelelse af 23. juli 1997 med overskriften »Brugen af €urosymbolet« [KOM(97) 418] (herefter »meddelelsen om brugen af eurosymbolet«).

11 Endelig gjorde Kommissionen i forbindelse med sin argumentation vedrørende artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 gældende, at brugen af en ring af stjerner i det omhandlede varemærke tilsigtede at vildlede offentligheden med hensyn til oprindelsen for de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af dette varemærke.

12 Ved afgørelse af 22. juli 2010 afslog annullationsafdelingen ugyldighedsbegæringen. Annullationsafdelingen anførte for det første, at den halve ring af stjerner, som det omhandlede varemærke indeholdt, ikke af offentligheden kunne opfattes som en »efterligning fra et heraldisk synspunkt« af de emblemer, som Kommissionen havde henvist til. Afdelingen forkastede derfor klagepunktet vedrørende en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009. For det andet fandt den, at det omhandlede varemærke ikke gengav eurosymbolet identisk, således at artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 ikke var blevet underkendt. For det tredje anførte afdelingen, at den omstændighed, at varemærket kunne vildlede offentligheden med hensyn til oprindelsen for de varer og tjenesteydelser, som de betegner, ikke godtgjorde, at der forelå en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

13 Den 17. september 2010 klagede Kommissionen over annullationsafdelingens afgørelse i henhold til artikel 58-64 i forordning nr. 207/2009. Den gjorde i denne forbindelse gældende, at der forelå en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra h), i) og g), i forordning nr. 207/2009.

14 Indledningsvis påberåbte den sig i forbindelse med sin argumentation vedrørende artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009, ikke længere de emblemer, som den havde nævnt i sin ugyldighedsbegæring. Derimod påberåbte den sig emblemet fra Den Europæiske Centralbank (ECB). Dette emblem, der siden den 4. august 2004 har været beskyttet i henhold til artikel 6ter i Pariserkonventionen, fremgår af databasen for Det Internationale Bureau for WIPO under referencen QO 867 og svarer til følgende beskrivelse:

15 Derefter gentog den med hensyn til artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 i det væsentlige den argumentation, som den var fremkommet med i forbindelse med ugyldighedsbegæringen.

16 Endelig gentog den i forbindelse med sin argumentation vedrørende artikel 7, stk. 1, litra g), i forordning nr. 207/2009 i det væsentlige den argumentation, der er anført ovenfor i præmis 11, vedrørende artikel 7, stk. 1, litra c).

17 Ved afgørelse af 5. oktober 2011 (herefter »den anfægtede afgørelse«) ophævede Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret annullationsafdelingens afgørelse og erklærede det omhandlede varemærke ugyldigt.

18 Indledningsvis anførte appelkammeret, at sagen ikke kunne antages til realitetsbehandling, for så vidt som den var støttet på bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009, eftersom det emblem, som Kommissionen havde påberåbt sig for appelkammeret i henhold til disse bestemmelser, ikke var blevet gjort gældende tidligere. Derefter anførte appelkammeret, at det omhandlede varemærke indeholdt en bestanddel, som offentligheden ville kunne sidestille med en identisk gengivelse af eurosymbolet, og også andre bestanddele, såsom en halv ring af stjerner, der »vækker forestilling om Den Europæiske Union«. Det fremhævede endvidere, at det i betragtning af »den vifte af tjenesteydelser og varer, der henhører under Den Europæiske Unions institutioners og andre organers aktiviteter og kompetencer« var muligt, at disse svarede til de varer eller tjenesteydelser, der var omfattet af det omhandlede varemærke. Under disse omstændigheder fandt appelkammeret, at det ikke kunne udelukkes, at den relevante kundekreds ville tro, at der er en forbindelse mellem sagsøgeren og Den Europæiske Unions institutioner og organer. Dette indtryk blev forstærket ved ordbestanddelen »member of euro experts«, som ifølge appelkammeret henviser til en kreds, hvis medlemmer er blevet godkendt officielt. Appelkammeret konkluderede derefter, at det omhandlede varemærke måtte erklæres ugyldigt på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, uden at det var nødvendigt at »vurdere de andre grunde, som ugyldighedsbegæringen var støttet på«.

Parternes påstande

19 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

20 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

21 Sagsøgeren har gjort tre anbringender gældende til støtte for søgsmålet.

22 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at gengivelsen af eurosymbolet, der indgår i det omhandlede varemærke, ikke indgår blandt de gengivelser, der er forbudt ved artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009.

23 For det andet har han gjort gældende, at selv om denne gengivelse af eurosymbolet skulle være genstand for et sådant forbud, er der ingen forbindelse mellem på den ene side indehaveren af det omhandlede varemærke og på den anden side instanserne i den økonomiske og monetære union, eller, mere generelt, instanserne i Den Europæiske Union.

24 For det tredje har sagsøgeren – samtidig med at han har taget til følge, at appelkammeret ved den anfægtede afgørelse har erklæret det omhandlede varemærke ugyldigt alene på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 – »subsidiært« gjort gældende, at dette varemærke ikke kan erklæres ugyldigt på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra g).

Indledende bemærkninger

25 Artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 har følgende ordlyd:

»Udelukket fra registrering er:

[…]

h) varemærker, som skal afslås i medfør af artikel 6ter i Pariserkonventionen […], fordi de ikke er godkendt af de kompetente myndigheder

i) varemærker, som indeholder tegn, emblemer eller våben, ud over de i artikel 6ter i Pariserkonventionen omhandlede, og som er af særlig offentlig interesse, medmindre den kompetente myndighed har givet sin tilladelse til, at de registreres

[…]«

26 Artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 lyder således:

»Stk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af [Unionen].«

27 Pariserkonventionens artikel 6ter har følgende ordlyd:

»1)

a) [De lande, der deltager i denne konvention,] er enige om at afslå eller ophæve registreringen og ved dertil egnede midler at forbyde brugen enten som varemærker eller som bestanddele af disse, af våben, flag og andre statsemblemer, tilhørende […][de deltagende] lande[…] samt af dem antagne officielle kontrol- og garantimærker og -stempler, ligesom alt, hvad der fra et heraldisk synspunkt må anses som efterligning deraf, når en sådan brug ikke er tilladt af vedkommende myndigheder.

b) De under a) ovenfor indeholdte bestemmelser vedrører ligeledes våben, flag og andre emblemer, forkortelser eller benævnelser for internationale mellemstatslige organisationer, af hvilke et eller flere […] [deltagende] lande […] er medlemmer, med undtagelse af våben, flag og andre emblemer, forkortelser eller benævnelser, som allerede omfattes af ikraftværende internationale overenskomster, der tager sigte på disses beskyttelse.

c) […] De [deltagende] lande er ikke pligtige at anvende […] bestemmelser[ne][, der fremgår af […] b) ovenfor,] når brugen eller registreringen nævnt ovenfor under […] a) ikke er af en sådan karakter, at den hos offentligheden vækker forestilling om, at der består en forbindelse mellem vedkommende organisation og de nævnte våben, flag, emblemer, forkortelser eller benævnelser – eller hvis denne brug eller registrering åbenbart ikke er egnet til at give offentligheden den forestilling, at der består en forbindelse mellem brugeren og vedkommende organisation.

[…]

3) […]

b) De under […] [stk. 1, […] b), i denne artikel […] omhandlede bestemmelser kan kun bringes til anvendelse på våben, flag og andre emblemer, forkortelser af eller benævnelser for internationale mellemstatlige organisationer, som af disse gennem Det Internationale Bureau er tilstillet [de deltagende] […] lande

[…]«

28 Det følger af det ovenstående, at artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 6ter i Pariserkonventionen, som denne henviser til, beskytter to kategorier af emblemer.

29 For det første forbyder denne bestemmelse registrering af statsemblemer, ikke alene som varemærker, men også som varemærkebestanddele, uanset om disse emblemer gengives identisk, eller om der i denne forbindelse fra et heraldisk synspunkt blot er tale om en efterligning (Rettens dom af 5.5.2011, sag T-41/10, SIMS – École de ski internationale mod KHIM – SNMSF (esf école du ski français), ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 21, og af 15.1.2013, sag T-413/11, Welte-Wenu mod KHIM – Kommissionen (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES), ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 36).

30 For at afgøre, om et varemærke fra et heraldisk synspunkt indeholder en efterligning af et emblem, skal der tages hensyn til den heraldiske beskrivelse af dette emblem. Imidlertid vil enhver forskel mellem det nævnte varemærke og emblemet, som måtte blive fastslået af en specialist i heraldisk kunst, ikke nødvendigvis blive opfattet af gennemsnitsforbrugeren, som på trods af forskelle vedrørende visse heraldiske detaljer kan se varemærket som en efterligning af det pågældende emblem (dommen i sagen EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, nævnt ovenfor i præmis 29, præmis 37).

31 For det andet forbyder artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009 registrering af et varemærke, der fra et heraldisk synspunkt indeholder en gengivelse eller en efterligning af et emblem for en international mellemstatlig organisation, når dette er blevet tilstillet de deltagende lande i Pariserkonventionen gennem WIPO's internationale bureau. Dette forbud skal imidlertid kun finde anvendelse i det tilfælde, der er omhandlet i Pariserkonventionens artikel 6ter, stk. 1, litra c), dvs. når

det omhandlede varemærke som helhed hos offentligheden vækker forestilling om, at der består en forbindelse mellem på den ene side varemærkeindehaveren eller -brugeren og på den anden side den omhandlede internationale mellemstatlige organisation, eller varemærket giver offentligheden den forestilling, at der består en sådan forbindelse (jf. i denne retning dommen i sagen EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, nævnt ovenfor i præmis 29, præmis 59).

32 Hvad angår artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 forbyder denne registrering af varemærker, der indeholder andre emblemer end dem, der er omhandlet i denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra h), dvs. andre end statsemblemer eller emblemer for internationale mellemstatlige organisationer, som på regulær vis tilstilles de deltagende lande i Pariserkonventionen, for det første når disse emblemer er af særlig offentlig interesse, og for det andet når den kompetente myndighed ikke har givet sin tilladelse til den nævnte registrering.

33 Det skal fastlægges, om den beskyttelse, der tillægges ved sidstnævnte bestemmelse, er underlagt de samme betingelser som den, der tillægges de emblemer, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009.

34 I denne forbindelse bemærkes indledningsvis, at artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 ikke udtrykkeligt begrænser det forbud, som den indfører, til de varemærker, der gengiver et emblem identisk. Bestemmelsens ordlyd gør det muligt at fortolke den således, at den forbyder ikke blot identisk gengivelse, men også efterligning af et emblem ved et varemærke. Hvis der ikke blev anlagt en sådan fortolkning, ville den effektive virkning af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 i øvrigt blive væsentligt reduceret: Det ville være tilstrækkeligt, at et emblem var blevet lidt ændret selv på en måde, som ikke ville kunne opdages af en person, der ikke var specialist i heraldisk kunst, for at det kunne registreres som varemærke eller varemærkebestanddel.

35 For det andet skal det understreges, at EU-lovgiver på ingen måde har præciseret, at det kun er et varemærke, der udelukkende består af et emblem, som det kan være forbudt at registrere i medfør af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009. Ved at anvende verbet »indeholde« i artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 har EU-lovgiver angivet, at brugen af andre emblemer end dem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009 under de betingelser, der er fastsat i denne bestemmelse, er forbudt, ikke blot som varemærke, men også som varemærkebestanddel. Dette er i øvrigt i overensstemmelse med den effektive virkning af den nævnte bestemmelse, der tilsigter at garantere den mest fuldstændige beskyttelse af de emblemer, som den henviser til.

36 Det fremgår af de ovenfor i præmis 34 og 35 anførte betragtninger, at artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 skal anses for at forbyde registreringen som varemærker eller varemærkebestanddele af andre emblemer end dem, der er omfattet af samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra h), uanset om disse emblemer gengives identisk, eller om der i denne forbindelse alene er tale om en efterligning.

37 Dette forbud er dog ikke ubetinget.

38 Som det blev anført ovenfor i præmis 31, er de emblemer for internationale mellemstatlige organisationer, som på regulær vis tilstilles de deltagende lande i Pariserkonventionen, for så vidt beskyttet ved artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009, når det omhandlede varemærke som helhed hos offentligheden vækker forestilling om, at der består en forbindelse mellem på den ene side varemærkeindehaveren eller -brugeren og på den anden side den omhandlede internationale mellemstatlige organisation. Hvis den beskyttelse, der ydes ved artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, kunne komme i betragtning, herunder når denne sidste betingelse ikke er opfyldt, ville den være større end den beskyttelse, som artikel 7, stk. 1, litra h), giver emblemer for internationale mellemstatlige organisationer, som på regulær vis tilstilles de deltagende lande i Pariserkonventionen.

39 Der er imidlertid intet, der tyder på, at EU-lovgiver har villet tillægge de emblemer, der er omfattet af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, en større beskyttelse end de emblemer, der er nævnt i forordningens artikel 7, stk. 1, litra h), således at omfanget af beskyttelsen i henhold til artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 ikke kan være større end omfanget af beskyttelsen i henhold til samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra h) (jf. i denne retning Domstolens dom af 16.7.2009, forenede sager C-202/08 P og C-208/08 P, American Clothing Associates mod KHIM og KHIM mod American Clothing Associates, Sml. I, s. 6933, præmis 80).

40 Det må derfor konkluderes, at den beskyttelse, der er tillagt de emblemer, som er omfattet af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 kun finder anvendelse, når den betingelse, der er nævnt ovenfor i præmis 38, er opfyldt, dvs. når varemærket, der indeholder et sådant emblem, som helhed kan vildlede offentligheden med hensyn til den forbindelse, der er mellem på den ene side varemærkeindehaveren eller -brugeren og på den anden side den myndighed, som det omhandlede emblem henviser til.

41 Det er i lyset af disse indledende bemærkninger, at de tre anbringender, som sagsøgeren er fremkommet med, skal undersøges.

Det første anbringende vedrørende en underkendelse af anvendelsesområdet for artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009

42 Med det første anbringende, der er fremsat principalt, har sagsøgeren gjort gældende, at gengivelsen af eurosymbolet, der fremgår af det omhandlede varemærke, ikke henhører under dem, der er forbudt i henhold til artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009. Dette anbringende indeholder fire led.

Det første led

43 Sagsøgeren har gjort gældende, at »det kun er de symboler, hvis beskyttelse hviler på en aftale/traktat, som alle de kontraherende parter er parter i, der henhører under [artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009]«. I den foreliggende sag forholder det sig dog således, at eftersom medlemsstaterne i Den Europæiske Union »ikke [alle] er medlemmer af Den Økonomiske og Monetære Union«, »henhører« eurosymbolet ikke under artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009.

44 I denne forbindelse bemærkes, at artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 beskytter andre emblemer end dem, der er omhandlet i denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra h), dvs. andre emblemer end statsemblemer og emblemer for internationale mellemstatslige organisationer, som på regulær vis tilstilles de deltagende lande i Pariserkonventionen, forudsat at de nævnte emblemer er af særlig offentlig interesse. Henset til denne bestemmelses brede formulering bemærkes, at denne beskytter ikke blot emblemer for internationale mellemstatlige organisationer, som ikke er blevet tilstillet de deltagende lande i Pariserkonventionen, men også de emblemer, som, selv om de ikke betegner alle aktiviteterne hos en international mellemstatlig organisation, ikke desto mindre har en særlig forbindelse til en af disse aktiviteter. Den omstændighed, at et emblem har forbindelse til en af aktiviteterne hos en international mellemstatlig organisation er nemlig tilstrækkelig til at bevise, at der er en offentlig interesse i at det beskyttes.

45 I betragtning af det i ovennævnte præmis anførte bemærkes, at det ikke blot er Den Europæiske Unions emblemer som sådan, men også de emblemer, der alene fremkalder forestilling om et af de områder, hvor Unionen udøver sine aktiviteter, der navnlig er beskyttet af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 under overholdelse af de andre betingelser, der er opstillet i denne bestemmelse.

46 Artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 bestemmer endvidere, at artikel 7, stk. 1, finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af Den Europæiske Union. Det skal altså forstås således, at den offentlige interesse, som der er henvist til i forordningens artikel 7, stk. 1, litra i), ikke nødvendigvis skal været konstateret på hele Den Europæiske Unions område. Det er tilstrækkeligt, at den findes på en del af dette område. Under disse omstændigheder må det antages, at nævnte forordnings artikel 7, stk. 1, litra i), beskytter bl.a. ethvert emblem, der uden at designere Unionen som helhed vedrører en aktivitet udøvet af denne, også selv om nævnte aktivitet kun vedrører visse medlemsstater i Den Europæiske Union.

47 I denne forbindelse fastsætter artikel 3, stk. 4, EUT, at »Unionen opretter en økonomisk og monetær union, der har euroen som valuta«. Eurosymbolet er således med sikkerhed symbolet på en aktivitet udøvet af Den Europæiske Union. Den omstændighed alene, at visse medlemsstater af Den Europæiske Union ikke har euroen som valuta, gør det derfor ikke muligt at konkludere, at dette symbol, med hensyn til hvilket der ikke er nogen oplysninger i sagen, der tyder på, at det er blevet tilstillet de deltagende lande i Pariserkonventionen på regulær vis, er udelukket fra det beskyttelsesområde, der er blevet indført ved artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009.

48 Sagsøgeren har anført tre argumenter for at stille spørgsmålstegn ved denne konklusion.

49 For det første har han gjort gældende, at Harmoniseringskontoret i sin »Manual of Trade Mark Practice« (herefter »Harmoniseringskontorets vejledning«), der kun er offentliggjort på engelsk (afsnit B under overskriften »Examination«, punkt 7.8.3.3.a), udtrykkeligt har anerkendt, at det kun de emblemer, der er nævnt ovenfor i præmis 43, der er beskyttet i henhold til artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009. Det skal imidlertid indledningsvis bemærkes, at bestemmelserne i Harmoniseringskontorets vejledning, som sagsøgeren således har påberåbt sig, under alle omstændigheder, ikke længere fandt anvendelse på datoen for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse. Herefter og i særdeleshed er påberåbelsen af disse uden relevans. Harmoniseringskontorets vejledning er nemlig alene en kodifikation af de adfærdsnormer, som kontoret selv har fastsat. Bestemmelserne i vejledningen kan således hverken have forrang for bestemmelserne i forordning nr. 207/2009 eller indvirke på den af Unionens retsinstansers foretagne fortolkning af disse. De skal tværtimod fortolkes i lyset af bestemmelserne i forordning nr. 207/2009 [Rettens dom af 27.6.2012, sag T-523/10, Interkobo mod KHIM – XXXLutz Marken (my baby), endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 29].

50 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at der til dato kun findes en enkelt afgørelse fra Harmoniseringskontoret, hvori det anføres, at eurosymbolet er beskyttet ved bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009. Dette kan imidlertid åbenbart ikke have nogen som helst indvirkning på den fortolkning, der skal gives de nævnte bestemmelser.

51 For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Harmoniseringskontoret har nægtet, at den beskyttelse, der tillægges ved artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 gælder for så vidt angår »andre vigtige symboler, såsom det internationale symbol for et genanvendeligt produkt«. Imidlertid skal lovligheden af appelkamrenes afgørelser udelukkende bedømmes på grundlag af forordning nr. 207/2009 og de andre bestemmelser, der er anvendelige på sagen, og som fortolket af Unionens retsinstanser, og ikke på grundlag af en tidligere afgørelsespraksis fra Harmoniseringskontoret (Domstolens dom af 26.4.2007, sag C-412/05 P, Alcon mod KHIM, Sml. I, s. 3569, præmis 65, og Rettens dom af 2.5.2012, sag T-435/11, Universal Display mod KHIM (UniversalPHOLED), ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 37) i betragtning af, at sagsøgeren ikke har angivet, hvorledes den løsning, som Harmoniseringskontoret har valgt med hensyn til det »internationale symbol for et genanvendeligt produkt«, kan overføres på det særlige tilfælde.

52 Anbringendets første led må derfor forkastes.

Det andet led

53 Sagsøgeren har anført, at eurosymbolet »af offentligheden til daglig opfattes som et simpelt valutasymbol«. Selv hvis anbringendets første led må forkastes, kan dette symbol som valutasymbol således efter sagsøgerens opfattelse ikke være beskyttet i henhold til artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009.

54 Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen i meddelelsen om brugen af eurosymbolet »udtrykkeligt [har] tilladt brugen af [euro]symbolet som angivelse af valuta«.

55 Imidlertid er der for det første intet, der tillader en udelukkelse fra anvendelsesområdet for artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, af euroen, som er et emblem, der har forbindelse til et område, hvor Den Europæiske Union udøver aktiviteter, af den ene grund, at det udgør et »valutasymbol«. Meddelelsen om brugen af eurosymbolet tillader heller ikke gengivelse eller efterligning af eurosymbolet som varemærke eller som varemærkebestanddel. I dette dokument begrænser Kommissionen sig nemlig til at opfordre »alle valutabrugere til at benytte [euro]symbolet i alle tilfælde, hvor der er behov for et markant symbol til at beskrive pengebeløb i euro, f.eks. prislister, fakturaer, check og ethvert andet retligt instrument«.

56 Anbringendes andet led skal derfor forkastes.

Det tredje led

57 Sagsøgeren har gjort gældende, at appelkammeret har begået en retlig fejl ved at vurdere, at artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 ikke kun beskytter emblemerne mod identiske gengivelser, men også mod efterligninger.

58 Sagsøgeren har i denne forbindelse fremført tre argumenter.

59 For det første har han gjort gældende, at appelkammeret har fraveget den fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, der er givet i Harmoniseringskontorets vejledning (afsnit B under overskriften »Examination«, punkt 7.8.3.3.b).

60 For det andet har han anført, at det fremgår af de betragtninger, der er anført i præmis 80 i dommen sagen American Clothing Associates mod KHIM og KHIM mod American Clothing Associates (nævnt ovenfor i præmis 39), at artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 har en mindre rækkevidde end rækkevidden af samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra h).

61 For det tredje har han anført, at appelkammeret har underkendt ordlyden af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009. Anvendelsen af verbet »indeholde« i denne bestemmelse angiver nemlig klart, at det kun er identiske gengivelser af emblemer, der er omfattede. Denne affattelse adskiller sig fra affattelsen af artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009, der henviser til artikel 6ter i Pariserkonventionen.

62 Sagsøgeren tager imidlertid fejl med hensyn til rækkevidden af den beskyttelse, der er tillagt i henhold til artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009: Som det er blevet anført ovenfor i præmis 34, forbyder denne bestemmelse registrering af varemærker, der omfatter andre emblemer end dem, der er nævnt i samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra h), herunder når de ikke er blevet gengivet nøjagtigt, men alene er genstand for en efterligning.

63 Det skal i øvrigt for det første bemærkes, at sagsøgeren ikke kan påberåbe sig Harmoniseringskontorets vejledning med henblik på at ændre den mening, der skal tillægges den nævnte bestemmelse (jf. ovenfor i præmis 49). For det andet bemærkes, at han har fortolket præmis 80 i dommen i sagen

American Clothing Associates mod KHIM og KHIM mod American Clothing Associates (præmis 39 ovenfor) upræcist: Det er ikke anført heri, at den beskyttelse, der tillægges ved de bestemmelser, der er nævnt i litra h), i artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 207/2009, nødvendigvis er større end den beskyttelse, der ydes ved de bestemmelser, der er nævnt i samme artikels litra i), men alene, at den beskyttelse, der er fastsat i litra h), er mindst lige så omfattende som den, der er indført ved litra i).

64 Under disse bestemmelser må det konkluderes, at appelkammeret ikke begik en retlig fejl ved i den anfægtede afgørelses punkt 28 at præcisere, at den identiske gengivelse af de emblemer, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, ikke var »krævet udtrykkeligt efter denne artikels ordlyd«.

65 Anbringendets tredje led må derfor forkastes.

Det fjerde led

66 I den anfægtede afgørelses punkt 29-31 anførte appelkammeret, at det omhandlede varemærke omfattede en gengivelse af eurosymbolet, der, uden at svare præcist til dette symbol, af offentligheden kunne forveksles med en »identisk gengivelse« af dette.

67 Sagsøgeren har gjort gældende, at appelkammeret begik en fejl, da det anførte dette. Ifølge sagsøgeren omfatter det omhandlede varemærke nemlig ikke en »identisk« gengivelse af eurosymbolet, men alene en »ændret« gengivelse af dette. Sidstnævnte gengivelse har ikke den samme farve som eurosymbolet, således som det er beskrevet i meddelelsen om brugen af eurosymbolet. Til forskel fra dette symbol indeholder det farver, der går gradvist over i hinanden. Det er desuden »smeltet sammen« med bogstavet »e«. Endelig er dets indre krumning længere end i krumningen på nævnte symbol.

68 Med den argumentation, der er gengivet i ovenstående præmis, har sagsøgeren således gjort gældende, at appelkammeret har begået en fejl ved at anføre, at det omhandlede varemærke indeholder en »identisk« gengivelse af eurosymbolet.

69 En sådan argumentation hviler imidlertid på en upræcis forudsætning. Det fremgår nemlig af den første sætning i den anfægtede afgørelses punkt 29 og af den generelle opbygning af denne afgørelse, at appelkammeret ikke fandt, at det omhandlede varemærke indeholdt en identisk gengivelse af eurosymbolet, men at det anførte, at det indeholdt en efterligning af dette symbol, der for øvrigt var så tæt på eurosymbolet, at personer, der ikke var informerede, kunne forveksle det med en identisk gengivelse af dette symbol. Hvis appelkammeret nemlig havde villet konstatere, at det omhandlede varemærke indeholdt en identisk gengivelse af eurosymbolet, ville det ikke i den anfægtede afgørelses punkt 28 have gjort sig den ulejlighed at bemærke, at artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 forbød ikke blot identisk gengivelse af andre emblemer end dem, der er omfattet af artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009, men også forbød en efterligning af disse. Appelkammeret ville heller ikke i den anfægtede afgørelses punkt 29 have fremhævet, at der efter dets opfattelse er en »forskel« mellem eurosymbolet og dets gengivelse på det omhandlede varemærke.

70 Under alle omstændigheder bemærkes, at selv hvis sagsøgeren havde villet gøre gældende, at appelkammeret havde begået en fejl ved at vurdere, at det omhandlede varemærke indeholdt en efterligning af eurosymbolet, kunne hans argumentation kun forkastes.

71 De forskelle, der er mellem på den ene side gengivelse af eurosymbolet, der fremgår af det omhandlede varemærke, og på den anden side dette symbol, er nemlig ikke af et sådant omfang, at denne gengivelse ikke kan kvalificeres som efterligning.

72 For det første har det symbol, der er gengivet i det omhandlede varemærke, ganske vist ikke nøjagtigt de proportioner, der er fastsat i meddelelsen om brugen af eurosymbolet: Det indeholder navnlig en indre krumning, der er længere end krumningen i eurosymbolet, som det er beskrevet i denne meddelelse. Ikke desto mindre vil denne forskel, der kan opdages af en specialist i heraldisk kunst, ikke nødvendigvis blive opfattet af gennemsnitsforbrugeren.

73 For det andet bemærkes, at selv om symbolets orange – eller ifølge sagsøgeren »brunlige« – farve varierer gradvist, er den dominerende gul. Dets baggrund er desuden blå, ligesom den baggrund, der er fastsat i meddelelsen om brugen af eurosymbolet.

74 For det tredje er det symbol, der er gengivet i det omhandlede varemærke, ganske vist sammenstillet med bogstavet »e«. Men det er ikke, således som sagsøgeren har gjort gældende, »sammensmeltet« med dette bogstav, således at det ikke kan adskilles fra dette.

75 Det følger heraf, at det første anbringende må forkastes i sin helhed.

Det andet anbringende om en upræcis anvendelse af den betingelse, der er fastsat i artikel 6ter, stk. 1, litra c), i Pariserkonventionen

76 Som det blev anført ovenfor i præmis 39, finder den betingelse, der er fastsat i artikel 6ter, stk. 1, litra c), i Pariserkonventionen, anvendelse med de fornødne ændringer for så vidt angår de emblemer, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009.

77 Den beskyttelse, der ydes disse emblemer, gælder kun i det tilfælde, hvor varemærket, der indeholder et sådant emblem, som helhed kan vildlede offentligheden med hensyn til den forbindelse, der eksisterer mellem på den ene side varemærkeindehaveren eller -brugeren og på den anden side den myndighed, som det omhandlede emblem henviser til.

78 Denne beskyttelse finder således bl.a. anvendelse, når det omhandlede varemærke vildleder forbrugeren med hensyn til oprindelsen af de varer eller tjenesteydelser, som det betegner, idet denne anspores til at tro, at disse hidrører fra den myndighed, som det emblem, som varemærket indeholder en gengivelse eller en efterligning af, henviser til. Men den skal også finde anvendelse, når der er risiko for, at offentligheden – på grund af tilstedeværelsen af en sådan gengivelse eller efterligning af et emblem i dette varemærke – tror, at de nævnte varer eller tjenesteydelser er godkendt eller garanteret af den myndighed, som dette emblem henviser til, eller at de på anden måde har en forbindelse til den nævnte myndighed (jf. analogt dommen i sagen EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, nævnt ovenfor i præmis 29, præmis 61).

79 Med det andet anbringende har sagsøgeren subsidiært gjort gældende, at hvis det var med rette, at appelkammeret analogt gjorde brug af artikel 6ter, stk. 1, litra c), i Pariserkonventionen, har det ikke desto mindre anvendt denne bestemmelse upræcist på de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag.

Det første led

80 Det fremgår af punkt 40 til 44 i den anfægtede afgørelse, at appelkammeret fandt, at eurosymbolet henviser til Den Europæiske Union.

81 Med det første led i nærværende anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at denne vurdering er unøjagtig. I denne forbindelse har sagsøgeren fremført to argumenter.

82 For det første har sagsøgeren gjort gældende, at eurosymbolet ikke henviser til nogen organisation. Symbolet vil ifølge sagsøgeren blot blive opfattet af offentligheden som en valutaangivelse.

83 Dette bekræftes ved »den daglige erfaring hos enhver forbruger«, som kan »genkende [euro-]symbolet i handelen »på hvert gadehjørne« uden på nogen måde af denne grund at tænke på den europæiske monetære union«. Eurosymbolet er således et valutategn, der helt igennem er neutralt, ligesom det amerikanske dollarsymbol og pund sterling symbolet. Derudover er offentligheden vant til logoer, der, ligesom i det foreliggende tilfælde, på »ændret« måde gengiver eurosymbolet, og den forbinder dem ikke øjeblikkeligt med Den Europæiske Unions institutioner og andre organer.

84 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at selv om Retten ville finde, at eurosymbolet har forbindelse til en »organisation, der er »bagved« denne«, må det antages, at denne organisation ikke er Den Europæiske Union som helhed, men blot »den europæiske monetære union«.

85 Ifølge sagsøgeren er eurosymbolet »højst knyttet til den monetære unions aktiviteter på området for den økonomiske politik og ikke til Den Europæiske Unions – eventuelle – aktiviteter i bred forstand, som alligevel først og fremmest kun henhører under det lovgivningsmæssige/politiske område«.

86 Som det blev præciseret ovenfor i præmis 47, fastsætter artikel 3, stk. 4, TEU, at »Unionen opretter en økonomisk og monetær union, der har euroen som valuta«. Det fremgår af selve ordlyden af denne artikel, at på trods af den omstændighed, at eurosymbolet udgør et valutategn, henviser det til en særlig juridisk person, nemlig Den Europæiske Union.

87 Den omstændighed, at eurosymbolet mere specifikt henviser til den økonomiske og monetære union, er ikke til hinder for den konklusion, der blev draget i ovenstående præmis. Den økonomiske og monetære union, der bl.a. er omhandlet i afsnit VIII, tredje del, i EUF-traktaten, og som sagsøgeren synes at hentyde til ved at anvende udtrykket »den europæiske monetære union«, udgør et aktivitetsområde for Den Europæiske Union. Endvidere råder den økonomiske og monetære union ikke over en juridisk person, der er forskellig fra Den Europæiske Unions juridiske person.

88 Det første led må derfor forkastes.

89 For at forsøge at drage tvivl om denne konklusion har sagsøgeren gjort gældende, at han er »udelukket fra at foretage en undersøgelse med hensyn til Unionen […] i sin helhed ved hjælp af Den Europæiske Unions flag […], som er omfattet af artikel 7, stk. 1, litra h), i [forordning nr. 207/2009], og som [appelkammeret] ikke fandt havde betydning«. Ifølge sagsøgeren ville det nemlig være »en absurd omgåelse af denne bestemmelse at sige, at [det omhandlede] varemærke ikke i offentlighedens bevidsthed ville fremkalde nogen forbindelse til Unionen […] eller til dens [flag], for derefter at konkludere, at der forelå en sådan forbindelse gennem [euro]symbolet.«

90 Imidlertid gør den omstændighed, hvis den blev anset for godtgjort, at det omhandlede varemærke ikke indeholder nogen identisk gengivelse eller efterligning af et emblem, der er beskyttet i henhold til artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009, det ikke muligt at udelukke, at dette varemærke indeholder et særskilt emblem, der selv er beskyttet i henhold til forordningens artikel 7, stk. 1, litra i). Under disse omstændigheder kan den omstændighed, at appelkammeret i den anfægtede afgørelse har lagt vægt på en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, under alle omstændigheder ikke i sig selv udgøre en omgåelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra h).

Det andet led

91 I punkt 42 i den anfægtede afgørelse udtalte appelkammeret, at »i betragtning af det brede udvalg af tjenesteydelser og varer, der henhører under Den Europæiske Unions institutioners og andre organers aktiviteter og kompetencer, kan det fastslås, at der er en overlapning mellem dem, og de varer og tjenesteydelser, der er dækket af registreringen af [det omhandlede] varemærke«.

92 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at selv hvis det første led i det foreliggende anbringende forkastes, kan Retten ikke undlade at bemærke, at de betragtninger, der blev anført i ovenstående præmis, er upræcise. Ifølge sagsøgeren har aktivitetsområderne for »den europæiske monetære union« og Den Europæiske Union »overhovedet ingen objektiv forbindelse med de varer og tjenesteydelser[, der er omfattet af det omhandlede varemærke]«. Det vil derfor være umuligt, at offentligheden forbinder indehaveren af dette varemærke med »den europæiske monetære union« eller Den Europæiske Union.

93 For at illustrere sin udtalelse har sagsøgeren gjort gældende, at det er åbenbart, at de »databærere og lagringsmedier«, der er indeholdt i klasse 9, de »tryksager«, der henhører under klasse 16, den »lægevirksomhed og veterinærvirksomhed« og den »sundheds- og skønhedspleje for mennesker og dyr«, der henhører under klasse 44, den »personaleudvikling gennem uddannelse og videreuddannelse«, som er indeholdt i klasse 41, samt den »fremstilling af databehandlingsprogrammer«, der fremgår af klasse 42, ikke henhører under »den europæiske monetære unions« aktivitetsområde.

94 Han har tilføjet, at offentligheden hverken kan forbinde de tjenesteydelser, der er indeholdt i klasse 35 og 36, såsom »rådgivning i forbindelse med forretningsvirksomhed«, »finansiel virksomhed« og »valutarisk virksomhed«, med den »europæiske monetære union, hvis medlemmer ikke kan […] være private virksomheder«, eller med Den Europæiske Union, »hvis aktivitet ikke er den samme som aktiviteten for en privat rådgiver i forretnings- og finansiel virksomhed«. Med hensyn til disse tjenesteydelser er offentligheden nemlig særligt opmærksom på grund af den interesse, den har i at »placere frugten af sine finansielle indeståender«.

95 Denne argumentation må under alle omstændigheder forkastes.

96 Det skal indledningsvis for det første understreges, at eurosymbolet, i modsætning til hvad sagsøgeren har gjort gældende, henviser til Den Europæiske Union i sin helhed og ikke alene til »den økonomiske og monetære union«, der kun udgør et af dens aktivitetsområder (jf. ovenfor præmis 87). Det var således med rette, at appelkammeret foretog en sammenligning mellem de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af det omhandlede varemærke, og Den Europæiske Unions aktivitetsområder, taget som helhed.

97 For det andet finder den beskyttelse, der er indført ved artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, som det fremgår af præmis 78 ovenfor, anvendelse, selv når et varemærke uden at vildlede forbrugeren med hensyn til oprindelsen af de varer eller tjenesteydelser, som det betegner, ansporer offentligheden til at tro, at de varer eller de tjenesteydelser, som det betegner, er godkendt eller garanteret af den myndighed, som det emblem, som det indeholder, henviser til, eller at de på anden måde har en forbindelse til den nævnte myndighed.

98 Under disse omstændigheder var det med rette, at appelkammeret i det væsentlige fandt, at det på grund af det brede spektrum af områder, hvorpå Unionen udøver en kompetence, ikke kan udelukkes, at offentligheden er af den opfattelse, at de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af det omhandlede varemærke, henhører under et område, hvorpå Unionen udøver aktivitet.

99 I øvrigt skal det for det første understreges, at de »databærere og lagringsmedier«, der er indeholdt i klasse 9, og den »fremstilling af databehandlingsprogrammer«, der henvises til i klasse 42, vedrører »teknologisk udvikling«, der er et aktivitetsområde for Unionen, som er omhandlet i afsnit XIX i tredje del af EUF-traktaten, samt Unionens aktivitet på området for beskyttelse af personoplysninger, som er en aktivitet, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, TEUF. For det andet henhører de »tryksager«, der er omfattet af klasse 16, under et område, hvorpå Unionen udøver aktivitet, om ikke andet så gennem Den Europæiske Unions Publikationskontors (Publikationskontorets) aktiviteter. For det tredje vedrører den »lægevirksomhed og veterinærvirksomhed« og den »sundheds- og skønhedspleje for mennesker og dyr«, der henhører under klasse 44, »folkesundheden«, som er et område, der indgår i afsnit XIV i

tredje del af EUF-traktaten, og inden for hvis rammer der i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 168, stk. 4, litra b), TEUF kan vedtages »foranstaltninger på veterinær- og plantesundhedsområdet, der direkte har til formål at beskytte folkesundheden«. For det fjerde kan den »personaleudvikling gennem uddannelse og videreuddannelse«, der er indeholdt i klasse 41, henhøre under sektoren for »uddannelse« eller »erhvervsuddannelse«, der er nævnt i tredje dels afsnit XII. For det femte henviser de tjenesteydelser, der er indeholdt i klasse 35 og 36, såsom »rådgivning i forbindelse med forretningsvirksomhed«, »finansiel virksomhed« og »valutarisk virksomhed«, uanset hvilken offentlighed der er tale om, nødvendigvis til »den økonomiske og monetære politik«, der er forankret i afsnit VIII i tredje del af EUF-traktaten.

Det tredje led

100 Sagsøgeren har gjort gældende, at det omhandlede varemærke ikke ansporer offentligheden til at tro, at der er en forbindelse mellem på den ene side indehaveren af varemærket, og på den anden side »den europæiske monetære union, som [denne] ikke kan være en del af som privat virksomhed«, eller mere generelt Den Europæiske Union.

101 Selv om eurosymbolet skulle være forbundet med Den Europæiske Union, har den gengivelse af dette symbol, der fremgår af det omhandlede varemærke, nemlig ifølge sagsøgeren ikke nogen dominerende karakter. Der skal derfor foretages en helhedsvurdering af dette varemærke for at fastslå, om der er en forbindelse mellem varemærkeindehaveren og Den Europæiske Union.

102 Det fremgår dog af denne vurdering, at der ikke kan påvises en sådan forbindelse.

103 For det første er det omhandlede varemærkes blå baggrund »afbrudt af en hvid rektangel, der indeholder ordene »member of«, samt af ordene »euro experts«, ligeledes i hvide farver«.

104 For det andet er gengivelsen af eurosymbolet »smeltet sammen« med bogstavet »e« »i en nuancering af guldfarvede toner (der går over i brunlige), som danner en klar kontrast til det officielle »€«-tegns klare, ensfarvede gule«. »På grund af nuanceringen, der bliver mørkere og mørkere, tiltrækker »e'et« sig [i øvrigt] mere opmærksomhed end [gengivelsen af eurosymbolet]«.

105 For det tredje udgør »stjerner[ne], der er opsat som en halvmåne, hverken en angivelse af den monetære union – eller af Den Europæiske Union i sin helhed«. Disse stjerner kan nemlig ikke vække forestilling om det »europæiske flag«, »i betragtning af at den overordnede sammenhæng allerede ligger fjernt fra idéen om Den Europæiske Union, og at halvcirklen netop ikke giver udtryk for den centrale meddelelse om en »enhed««.

106 Denne argumentation kan ikke tiltrædes.

107 Det er rigtigt, som sagsøgeren har gjort gældende, at anvendelsen af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 kræver, at der skal foretages en helhedsvurdering af det omhandlede varemærke, eftersom de andre bestanddele i dette varemærke kan betyde, at varemærket som helhed hos offentligheden ikke kan vække forestilling om, at der består en forbindelse mellem på den ene side varemærkeindehaveren eller -brugeren og på den anden side den myndighed, der er indehaver af eller bruger det emblem, som indgår i dette varemærke, eller at varemærket ikke giver offentligheden den forestilling, at der består en sådan forbindelse (jf. analogt dommen i sagen EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, nævnt ovenfor i præmis 29, præmis 59).

108 Som appelkammeret har anført i punkt 40-44 i den anfægtede afgørelse, fremgår det imidlertid netop af helhedsvurderingen af det omhandlede varemærke, at dette hos offentligheden vækker forestilling om, at der er en forbindelse mellem indehaveren af varemærket og Den Europæiske Union.

109 Som det blev anført ovenfor i præmis 71, indeholder det omhandlede varemærke for det første bl.a. en efterligning af eurosymbolet, som er placeret på en central plads. Som det blev anført ovenfor i præmis 86, kan dette symbol kun forbindes med Den Europæiske Union.

110 For det andet kan de tre andre bestanddele, som det omhandlede varemærke er sammensat af, ikke neutralisere det indtryk, offentligheden får ved tilstedeværelsen af denne efterligning af eurosymbolet.

111 For det første er der nemlig opsat 12 stjerner i dominerende gul farve som en halvmåne på blå baggrund omkring denne efterligning af eurosymbolet. Selv hvis det blev accepteret, at disse stjerner ikke udgør en efterligning af det europæiske flag, der er gengivet ovenfor i præmis 9, skal det fastslås, at de under alle omstændigheder ikke kan opveje den virkning, som over for offentligheden fremkommer ved tilstedeværelsen af den nævnte efterligning af eurosymbolet i det omhandlede varemærke.

112 Som det blev anført ovenfor i præmis 74, er det eurosymbol, der er gengivet i det omhandlede varemærke, for det andet sammenstillet med bogstavet »e« og ikke »sammensmeltet« med dette bogstav, således som sagsøgeren har gjort gældende. Det nævnte bogstav giver ikke mening i sig selv, og det forhindrer således ikke, at indehaveren af det omhandlede varemærke forbindes med Den Europæiske Union.

113 For det tredje står udtrykket »member of« på hvid baggrund over efterligningen af eurosymbolet. Udtrykket »euro experts« er for sit vedkommende ligeledes skrevet på hvid baggrund under dette. Som appelkammeret helt med rette har understreget i den anfægtede afgørelses punkt 43, læst i sammenhæng, vækker disse to udtryk en forestilling om en begrænset kreds af euroeksperter, der er blevet officielt godkendt. De efterlader således den følelse, at Den Europæiske Union, som eurosymbolet som nævnt henviser til, har godkendt det omhandlede varemærke.

114 Det følger heraf, at det tredje led må forkastes. Det andet anbringende må derfor i det hele forkastes.

Det tredje anbringende vedrørende artikel 7, stk. 1, litra g), i forordning nr. 207/2009

115 Sagsøgeren har mere subsidiært gjort gældende, at annullationsafdelingens afgørelse om at afslå ugyldighedsbegæringen, der var støttet på artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, var korrekt. Han har endvidere gjort gældende, at eftersom Kommissionen kun har påberåbt sig artikel 7, stk. 1, litra g), i forordning nr. 207/2009 for appelkammeret, må det fastslås, at denne påberåbelse er blevet fremsat for sent, og den må følgelig afvises fra realitetsbehandling. Han har tilføjet, at det omhandlede varemærke under alle omstændigheder ikke kunne erklæres ugyldigt på grundlag af sidstnævnte bestemmelse.

116 Som det fremgår af punkt 44 og 45 i den anfægtede afgørelse, fandt appelkammeret imidlertid, at det omhandlede varemærke måtte erklæres ugyldigt på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, uden at det var nødvendigt at »vurdere de andre grunde, som ugyldighedsbegæringen var støttet på«.

117 Grunden til, at appelkammeret ophævede annullationsafdelingens afgørelse og erklærede det nævnte varemærke ugyldigt, var således ikke, at varemærket ville være i strid med bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra g), i forordning nr. 207/2009.

118 Det følger heraf, at det tredje anbringende må forkastes som irrelevant.

119 Det følger af det ovenstående, at Harmoniseringskontoret må frifindes.

Sagens omkostninger

120 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Harmoniseringskontorets påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tredje Afdeling):

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Heinrich Kreyenberg bærer sine egne omkostninger og betaler Harmoniseringskontorets omkostninger.

Czúcz Labucka Gratsias

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 10. juli 2013.

Underskrifter